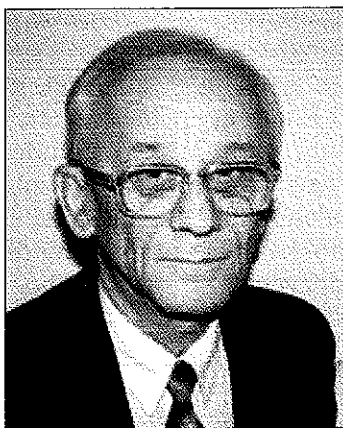

Szabó László professor úr köszöntése

Dr. Szabó László professor emeritus 1931. április 15-én született Szentgottárdon, pedagógus családban, ikergyermekként Szülővárosában járt elemi- és középiskolába, ott is érettségizett 1949-ben. Ugyanez évben felvételt nyert a Pázmány Péter Tudományegyetem gyógyszerész szakára, ahol igen nagy túljelentkezés után kialakult kis létszámú évfolyamban (60 fő), kiváló hallgatókból álló igényes közösség [évfolyamtársai pl. Horváth Klára (Böjthe Gáborné), Burger Kálmán, Molnár Ibolya (Perl Miklósné)] egyik kiemelkedő hallgatója lett. Itt kielégíthette széles természettudományos érdeklődését, egyszersmind nagyszerű oktatóktól hallgathatta kedvenc tárgyát, a kémiát Kémiai szemléletre elsősorban *Endrői Pálnál*, az elhivatott tanárnál az analitika kapcsán tett szert Szerves kémiát *Pongor Gábortól*, majd speciál kollégium ill. ön- és továbbképzés keretében olyan világklasszis magyar tudósoktól tanult, mint *Bruckner Győző*, *Zemplén Géza* és *Fodor Gábor*. Diplomáját kitüntetéssel, már a jogutód Budapesti Orvostudományi Egyetem gyógyszerészeti szakán szerezte meg 1954-ben. Egyetemi gyakorlonok 1953 és 1956 között volt, majd – az egyetemi ranglétrát végigjárva – előbb megbízott vezetője (1977-1980), később tanszékvezető egyetemi tanárként igazgatója (1980-1996) volt a Gyógyszerésztudományi Kar Szerves Vegytani Intézetének. Az 1957-ben alapított intézet az egyetemi tanulmányok befejezése utáni első, mindmáig egyetlen, egyszersmind jelenlegi munkahelye is, amelyben az önálló intézet megalakulása utáni szervezés, a „hőskor” embert próbáló feladataiból Szabó László az alapító *Clauder Ottó* professor első munkatársaként vette ki részét. Mi több, történelmi érdekesség, hogy korábban került az intézet állományába, mint a tulajdonképpeni alapító professor, *Clauder Ottó*.

Szabó professor úr 2001-ben elnyerte a professor emeritus címet. Jelenleg ebben a minőségben dolgozik és tölti az „anya-intézetben” szolgálati idejének 58. évét. Igen nagy szerepe van abban, hogy a szerves kémia oktatása a budapesti Gyóg-

szerésztudományi Karon az Intézet megalakulása után kevéssel, a tartalmat és színvonalat tekintve is, meghatározó jelentőségű alapozó tárgyhöz méltó keretek között működhetett. Szabó professor úr részese volt olyan, máig ható fejlesztéseknek a gyógyszereszek szerves kémiai oktatásában, melyek nyomán a tananyag fokozottabban vehette figyelembe a ráépülő alkalmazott tantárgyak tematikájának igényeit és harmonizált a gyógyszerészképzés további szak-

tárgyaival. Az oktatás fejlesztésében, a jegyzetek elkészítésében való részvétel mellett az indulástól két évtizeden át laboratóriumi gyakorlatot vezetett, majd újabb húsz évig a „Szerves kémia” főkollégium előadója volt. „Gyógyszer-szintézis”, „Elméleti szerves kémia”, „Természetes vegyületek kémiája” címmel speciál-kollégiumokat tartott. Az utóbbi két kötelezően választható tárgynak jelenleg is előadója. Saját magától, munkatársaitól és a hallgatóktól egyaránt sokat követelt, és mindezeket puritán szigorúsággal betartotta és betartatta.

Tudományos érdeklődésének középpontjában a természetes vegyületek kémiája, kiváltképp az alkaloidok (elsősorban indolalkaloidok), iridoidok (elsősorban a szekologanin), a heterociklusos kémia (főként a kinazolin-származékok szintézise és tulajdonságai) áll. A szilárd fázisú peptidszintézis mintájára megvalósította hazánkban a szilárd fázisú alkaloid-szintézist. Elmélyedt a szerves vegyületek szerkezet-meghatározásának módszereiben, így elsősorban az NMR spektroszkópiában. Részletesen tanulmányozta a szekologanin kémiáját és felépítette a szekologanin vegyületek családfáját. 1966-ban a sztrichnin néhány kémiai átalakítása témakörben készített disszertációjával egyetemi doktori címet szerzett. Alkaloidkémia polimer hordozón témájú munkái eredményeként 1977-ben lett a kémiai tudomány kandidátusa. 1991-ben habilitált doktorrá nyilvánították.

Bár mindenben a logikára, a rendre, az egyszerűsége törekszik, pozíciókra sohasem vágyott és afféle „antikarrierista” személyiség, számos tudományos szervezetnek lett vezetője vagy tagja, és

nem kerültek el a szakmai elismerések sem. Tagja a Magyar Tudományos Akadémia Alkaloidkémiai Munkabizottságának és Elméleti Szerves Kémiai Munkabizottságának, 15 éven át volt elnöke a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Külső Kutatási Szerződéseket Véleményező Bizottságának, elnöke volt a Magyar Gyógyszerészeti Társaság Gyógyszerkutató Szakosztályának, tagja volt a Gyógyszerészet és az Acta Pharmaceutica Hungarica c. folyóiratok Szerkesztő Bizottságának. A Semmelweis Egyetem Gyógyszerésztudományi Karán évről-évre megrendezett, arany-, gyémánt-, rubin-, vas és platina diploma átadási ünnepségen gyakran képviseli az egyetem vezetését a jubileumi ülés ünnepi szónokaként, magvas gondolatokkal téve mindenki számára emlékezetessé a rendezvényt

1977-ben Kiváló Gyógyszerész, 1983-ban a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Kiváló Oktatója kitüntetését, 2004-ben Winkler Lajos Emlékér-

met kapott. 2011-ben, a Semmelweis Egyetem Gyógyszerésztudományi Kar Tanácsának felterjesztése alapján, a március 15-i Nemzeti Ünnepek egyik legrangosabb rendezvényén *Réthelyi Miklós* nemzeti erőforrás minisztertől megkapta a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését

Amikor e sorok szerzői őszinte elismerésüket kifejezve köszöntik a 80 éves Szabó László professzor urat, gratulálnak önmagukért beszélő eredményeihez, köszönik a magyar gyógyszerészet, a kémiai tudományok és a budapesti gyógyszerész-képzés szolgálatában kifejtett közel hat évtizedes munkáját, kívánják, hogy mindezen tevékenységeket mindnyájunk javára sok-sok további éven át, a maihoz hasonló kiváló egészségben folytassa!

Dr. Szász György
Dr. Noszál Béla